

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Czarnecka /spr./

Sędziowie: SO Małgorzata Radomska-Stęplewska

SO Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika H. P. (1)

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G.A. K.w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygn. akt Kmp (...)

przy uczestnictwie wierzyciela K. P.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 21 sierpnia 2012 r.

sygn. akt: I Co 1083/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

/-/ SSO M. Radomska - Stęplewska/-/ SSO A. Czarnecka/-/ SSO R. Małecki

UZASADNIENIE

Dłużnik H. P. (1)wniósł do Sądu Rejonowego w Gnieźnie skargę na czynności Komornika Sądowego przy tym Sądzie A. K.w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygn. akt Kmp (...)- zaświadczenie komornika z dnia 19 grudnia 2011 r. w przedmiocie stwierdzenia umorzenia z mocy samego prawa (art. 823 k.p.c.) postępowania egzekucyjnego w zakresie egzekucji z nieruchomości zapisanej w KW nr (...)Sądu Rejonowego w W..

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w Gnieźnie: zwolnił skarżącego od opłaty sądowej od skargi (pkt. I), uchylił zaskarżone zaświadczenie na podstawie art. 1086 § 5 k.p.c. (pkt II) oraz nakazał Komornikowi podjęcie czynności zmierzających do ustalenia czy wobec stwierdzonych w uchylonym zaświadczeniu okoliczności istnieją podstawy do umorzenia egzekucji z nieruchomości na podstawie przepisu art. 981 k.p.c. i ewentualne wydanie postanowienia w tym przedmiocie (pkt III). Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez dłużnika.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Gnieźnie odrzucił zażalenie dłużnika H. P. (1) złożone na postanowienie Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 13 lipca 2012 r.

W uzasadnieniu wydanego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie na postanowienie sądu wydane na skutek skargi na czynności komornika, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 767⁴ § 1 k.p.c. przysługuje tylko w wypadkach

w ustawie wskazanych. Przepisy ustawy, a w szczególności przepisy części trzeciej k.p.c. nie przewidują możliwości wniesienia środka zaskarżenia na zaskarżone przez dłużnika postanowienie. Nie stanowi również takiej podstawy przepis art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. albowiem zaskarżone postanowienie nie kończy postępowania egzekucyjnego. Mając powyższe na względzie, zażalenie uznać należało za niedopuszczalne i jako takie podlegające odrzuceniu na podstawie powołanych przepisów prawa i art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł dłużnik wnosząc o jego uchylenie i przyjęcie złożonego zażalenia.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że złożone zażalenie wynika z wad prawnych wydanego postanowienia, rozpoznającego skargę na czynności komornika, podając, że wnioskodawczynią o zajęcie nieruchomości o nr KW (...) i (...) z dnia 10 lutego 2005 r. jest H. P. (2) a nie K. P.. Zdaniem skarżącego K. P. nie przejęła nigdy egzekucji z dnia 10.02.2005 r. a ponadto dług został uregulowany w dniu 20 kwietnia 2006 r. wobec H. P. (2), na dowód czego skarżący dołączył dokument zawiadomienia o wszczęciu egzekucji [k. 54] oraz potwierdzenie przelewu [k. 55]. Skarżący wskazał, że jego skarga dotyczy nieprawidłowego umorzenia postępowania egzekucyjnego, które zgodnie z art. 822 k.p.c. musi być zakończone przy udziale wnioskodawczyni H. P. (2).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z 13 lipca 2012r. obejmowało rozstrzygnięcie w zakresie trzech kwestii: zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych (opłaty od skargi), rozpoznania meritum skargi – co do zaświadczenia komornika z 19 grudnia 2011r. w sprawie Kmp (...) oraz wydania zarządzenia w trybie art. 759 § 2 k.p.c., które wymagały odrębnej oceny w zakresie prawa do złożenia zażalenia.

Jak zasadnie wskazał Sąd I instancji, stosownie do art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynności komornika przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie, a nadto w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie przysługuje na postanowienia sądu kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 in principio k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., bądź na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. in fine w pkt 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (vide: postanowienie SN z dnia 12 listopada 1997 r., III CZP 55/97).

Zatem co do zasady zażalenie przysługuje zgodnie z art. 828 k.p.c. na postanowienie sądu co do umorzenia postępowania i przyjmuje się, że uprawnienie to dotyczy także postanowień w zakresie zaświadczenia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (por. O. Marcewicz Komentarz do art. 828 Kodeksu postępowania cywilnego LEX, post. S.N. z 16 maja 1996r. III CZP 44/96). W przedmiotowej sprawie jednak w wyniku skargi dłużnika na czynności komornika, Sąd Rejonowy w punkcie II postanowienia z 13 lipca 2012r. uchylił zaskarżone zaświadczenie, a więc uwzględnił skargę dłużnika, a tym samym żalący nie miał interesu w jego zaskarżeniu.

Brak interesu w zaskarżeniu postanowienia Sądu Rejonowego z 13 lipca 2012r. dotyczyło także rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I, skoro zwolniono skarżącego od opłaty od skargi.

Nieistnienie po stronie żalącego interesu w zaskarżeniu (gravamen) powoduje niedopuszczalność wniesienia zażalenia w rozumieniu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (por. post. S.A. w Krakowie z 4 września 2012r. I Acz 1220/12).

Na wydane natomiast zarządzenie w trybie art. 759 § 2 k.p.c. co do nakazania komornikowi podjęcia czynności zmierzających do ustalenia, czy zachodzą podstawy do umorzenia egzekucji z nieruchomości na podstawie art. 981 k.p.c. w myśl wskazanych powyżej zasad zażalenie nie przysługiwało. Zaskarżeniu będzie podlegała podjęta ewentualnie przez komornika czynność w zakresie umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

/-/ SSO M. Radomska - Stęplewska/-/ SSO A. Czarnecka/-/ SSO R. Małecki